

نفرین به هفتم اکتوبر و رژیم پوشالی یانکی-مل این شاه شجاع سوم!

پس از شکست سوسیال امپریالیست های "روس" در افغانستان^۱ کشور ما از حالت یک کشور نیمه فئودال-مستعمره به حالت نیمه-فئودالی-نیمه مستعمره در آمد. سراسر دوره سیاه حاکمیت جهادی های وحشی و طالبان کور دل و جنایت پیشه^۱ حالت نیمه مستعمره سایه سیاه خویش را بر کشور پهن نموده بود. با تجاوز امپریالیست های امریکایی و متحدان ناتویی^۱ اش^۱ و با اشغال افغانستان از سوی این متجاوزان^۱ کشور ما دو باره به ورطه مستعمره بودن افتاد. از همین رو هفتم اکتوبر "ششم جدی" دیگری است در تاریخ معاصر کشور ما. اگر شاه شجاع ثانی (ببرک تزارمل وطن فروش) در (شش جدی) قلاده غلامی سوسیال امپریالیسم را در گردن آویخته بود^۱ در "شش جدی ثانی" یعنی در هفتم اکتوبر 2001 مصادف با پانزدهم میزان 1380 خورشیدی^۱ امپریالیست ها تمهید حمله بنان یانکی مل وطن فروش یعنی حامد کرزی^۱- این حامد امپریال- و مزدور پلید امپریالیسم جهانخوار را آذین می بستند! **حامد کرزی این یانکی مل وطن فروش^۱ با همان وقاحت و دنائت تزارمل پار^۱ با سرنیزه استعمار و اشغالگران بر مسند قدرت نشست.**

همانگونه که هر افغان با وجدان و وطن پرست ششم جدی را سیاه روزی میدانند که کشور را در ورطه مستعمره بودن افگند^۱ هر افغان وطن پرست و با وجدان هفتم اکتوبر را نیز سیاه روز دیگری میدانند که ثمره آن مستعمره شدن کشور و آغاز دور دیگری از وحشی گری های متجاوزان (اینبار متجاوزان امریکایی-ناتویی) در مملکت ما میباشد.

اگر ششم جدی^۱ عمر نکبتار حاکمیت وطن فروشان "خلقی"^۱-پرچمی را تمدید نمود^۱ اینک (پانزدهم میزان) یعنی هفتم اکتوبر^۱ جانی تازه بر کالبد پتیاره گان جهادی دمیده ایشان را بر مسند جنایکاری ها و و طن فروشی های بیشتر ابقا نموده^۱ و رژیم پوشالی متشکل از به اصطلاح "تکنوکرات" های وطن فروش^۱ "افغان ملتی" های شوونیست^۱ - جهادی های جنایت کار و مزدور ارتجاع بین المللی^۱ و رویونیست های سه جهانی-شرکای حواریون "ظاهر شاه" و وطن فروشان "خلقی"^۱-پرچمی را شیرازه بست.

گروه فاشیست طالبان که ساخته و پرداخته امپریالیسم عمدتا امپریالیسم یانکی بود نه تنها ابقا شده بلکه هنوز به مثابه شمشیر داموکلس از سوی اشغالگران بر تارک توده های ستمدیده که در برابر اشغالگران و متجاوزان قرار دارند عمل میکند.

نیز رویزیونیست های دنگ هسیائوپنگیست گواریست های شرمسار و سنتریست هایی که دشمن ایدئولوژی پرولتاریایی بودند و مشترکا ستاد رویزیونیسم را نمایندگی میکردند در رکاب اشغالگران امریکایی-ناتویی وارد کشور شده و زیر نقاب "تکنوکرات" ننگ پذیرفتن کرسی های "حکومتی" و "پارلمان" را بر جبین خویش حک نمودند. آنان به وضوح نشان دادند که رویزیونیسم جناح "چپ" رژیم های پوشالی وابسته و مزدور امپریالیسم را تشکیل داده و در خدمت توجیه گری تجاوز و اشغال میباشد. رویزیونیست های وطن فروش به بهانه "نبرد با فئودالیسم" در پناه امپریالیسم بساط "دموکراسی" پوشالی رژیم حامد کرزی را گسترده و به تطهیر اشغالگران و پوشالیان پرداختند. غافل از اینکه هیچگونه تطهیر و سرپوش گذاشتن نمی تواند عذار حقیقت را پنهان کند. خلق های آزادیخواه ما طی دوازده سال حاکمیت متجاوزان و عمر کثیف رژیم پوشالی به وضوح درک نموده اند که آن "روشنفکران" توجیه گر همانا وجدان باخته گانی بوده اند که می خواستند خاک به چشم توده ها بپاشند. از همین رو نیرو های پرولتری مطمئن اند که "سر و صدا" های مزورانه و "ضد امپریالیسم" رویزیونیست ها دیگر در میان خلق ها هیچ گوش شنوایی نخواهد داشت. خلق های میلیونی ستمدیده میدانند که آنانی که امروز مزورانه در "ضدیت" با اشغالگران "اعلامیه مشترک" میدهند و آنانی که امروز از "کسب استقلال شرط اول بهروزی وطن و مردم ما" سخن میگویند همان هایی اند که تا دیروز از امپریالیست های اشغالگر مدال میگرفتند. آنان اینک وانمود میکنند که "ضد اشغال" اند. این ترفند نمی تواند خلق ها را از این بیش دچار توهم سازد. آنانی که تار و پود شان از پوند و دالر اشغالگران است آنانیکه علت وجودی و ماهیت فعالیت های علنی و "نیمه علنی" شان توجیه گری اشغالگری بوده است هرگز نمی توانند لاف از ضدیت با اشغالگران بزنند همانگونه که هرگز نمی توان معتقد گشت که امثال سیاف و گلبدین و داکتر عبدالله مخالف اشغال و اشغالگران امریکایی-شرکا باشند. سازمان کارگران افغانستان از همان نخستین دم عرض وجود با شعار مرگ به اشغالگران امریکایی-شرکا مبارزه بی امان و پیگیر بر ضد اشغالگران و رژیم پوشالی را از پیش برده است. امروزه ما خوشنودیم که در صف سایر نیرو های انقلابی راستین و در سنگر واحد ائتلاف مائوئیستی همصدا با سایر نیرو های پرولتری با صدایی رسا تر و قوی تر شعار های "مرگ به اشغالگران امپریالیست" و "سرنگون باد رژیم پوشالی یانکی مل خاین" را بلند کنیم. تنها راه نجات از این ورطه خون و خیانت همانا مبارزه مسلحانه انقلابی توده ها در راستای جنگ خلق و پیشبرد جنگ ممتد خلق تا طرد کامل و درهم شکستن اشغالگران و سرنگونی و درهم شکستن ماشین دولتی رژیم پوشالی بوده و آنگهی است که درفش ظفر آسای حاکمیت سیاسی نوین و افق سرخ جمهوری دموکراتیک نوین نه امیدی محض بل واقعیتهای مسلم بل به وقوع پیوسته خواهد بود.

نفرین ابدی به اشغالگران امپریالیست و مزدوران "وطنی"شان!

سرنگون باد رژیم پوشالی یانکی مل وطن فروش!

نگونسار باد جام آمال رویونیست های توجیه گر اشغال و تجاوز!

واژگون باد کاخ استبداد نماینده گان فکری فئودالیته و کاپیتالیزم بروکراتیک!

به پیش به سوی راه اندازی جنگ ممتد خلق!

به پیش به سوی حصول استقلال واقعی و کامل کشور عزیز ما افغانستان!

در راه سرخ انقلاب دموکراتیک نوین به پیش!

انقلاب زنده باد!

سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م)